

СЛІПЕЦЬ-КОБЗАР У КИСВІ

Один із читачів „Свободи“ відвідав цього літа Україну і вислав до редакції привітання з Києва. Повернувшись до ЗСА, цей читач переслав нам знімок з Києва (вгорі), на якій увіковічний сліпця-кобзаря, що співає пісні про козацьку славу. А прохажі пристають, сідають чи стоять, і слухають. Біля ніг кобзаря — капелюх на добровільну лепту.

ДОМАГАЮТЬСЯ ПОВНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Львів (ПСУ). — В середу, 23-го серпня ц.р., відбувся у Львові мітинг, пов'язаний з річницю підписання пакту Ріббентропа-Молотова. На мітингу з гострою критикою і засудженням пакту виступали активісти, а між ними Богдан Горинь, Володимир Яворський, Іван Макар та інші. Б. Горинь у своєму виступі домагався відокремлення України від Москви та надання повної свободи українському народові.

ПРОТЕСТУВАЛИ ПРОТИ ПАКТУ РІББЕНТРОПА-МОЛОТОВА

Київ (ПСУ). — У неділю, 27-го серпня ц.р., відбувся у Львові 30,000-ий мітинг у справі релігійної свободи в Україні. Учасники вимагали свободи для УКЦ, УАПЦ, як теж відкриття вірменської церкви у Львові та дозвіл на побудову синагоги.

У суботу, 26-го серпня ц.р., відбувся з'їзд НРУ за Перебудову, а після наради організовано прилюдний мітинг з участю 30,000 учасників з синьо-жовтими прапорами. Спецвідділи напали на делегатів, зокрема прибулих з Івано-Франківська. 23-го серпня відбулися демонстрації з нагоди річниця підписання пакту Ріббентропа-Молотова в Києві, Львові, Дніпропетровському.

Хор „Думка“ — Ювілат

Члени Управи хору „Думка“ і редколегія проп'яної книжки: перший ряд (зліва): Л. Яблонська, О. Новицька, І. Раковський, О. Гасцька, М. Бурчак, А. Новицька, М. Мирко; другий ряд (зліва): О. Мотиль, І. Еділський, Е. Кухар, Ю. Кушнір, А. Гончарів, Ю. Сінгур.

Нью Йорк (О. Г.-ка). — Ювілейний концерт у Ейвері Фішер Голл (Лінкольн Центр), яким хор „Думка“ відзначив свій 40-річний ювілей враз із 95-річчям ювілеєм Українського Народного Союзу, вже зовсім недалеко. Кожної п'ятниці, а тепер напередодні концерту ще й у середу, без лакаційного перерви хор відбуває свої співаники. Поспішаючи „тупотять“ стрімкими сходами до гостинної домівки Українського Спортивного Клубу „думкарі“, щоб не спізнитися та не зустрітися віч-

БАНДУРИСТИ ІЗ ЗСА ВІЇХАЛИ НА ТУРНЕ В УКРАЇНУ

Ю. Кутащий.

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. К.). — До редакції „Свободи“ зазначив на декілька хвилин у поспіху перед виїздом відомий мистецтва Юліан Кистастий щоб поінформувати про перше турне по Україні трійки українських музиків із Північної Америки. Ця трійка, а це: Ю. Кистастий, Віктор Мішалов і співак-тенор Павло Писаренко, соліст Української Капелі Бандуристів ім. Шевченка, виїхали в середу, 6-го вересня ц.р., на двомісячне перше турне в Україну.

Цю поїздку зорганізувало недавно засноване нове українсько-канадське підприємство п.н. „Кобза“, що його очолює Микола Мороз. Як поінформував Ю. Кистастий, музичне тріо полетіло прямо на Кубань, щоб вже у п'ятницю, 8-го вересня виступити там на Музичному Фестивалі. Після закінчення цього фестивалю їхня друга зупинка буде у Чернівцях, де від 18-26-го вересня відбуватиметься Музичний Фестиваль п.н. „Червона рута“, в якому наші музиканти запрошені брати участь. При кінці вересня вони розпочинають турне по Україні, де будуть перебувати аж до половини листопада 1989 року.

Коли питаємо про репертуар тріо, Ю.Кистастий розповідає, що до свого теперішнього репертуару вони додали рідко виконуваний твор Гната Хоткевича, сентиментальні таночки на мотиви Зіновія Штокалка, твори Григорія Кітас-того та інші перлини кобзарського мистецтва, які досі не були відомі в Україні. Але Ю. Кистастий вже не перший раз буде в Україні. Весною цього року він разом із П. Писаренком їздили по Західній Україні та Волині і дали там десять концертів, у тому п'ять на Тернопільщині, (два в Тернополі), один в Бережанах, а два по селах, два в Рівному, один в Дубні і один в селі Острів коло Берестечка.

СССР заперечує причетність до вбивства Пальме

Стокгольм, Швеція. — Советський амбасадор у Стокгольмі Борис Пенкін 1-го вересня ц.р. категорично відкинув звинувачення в тому, що советський дипломат якийсь мірою пов'язаний з вбивством прем'єр-міністра Швеції Олафа Пальме. З деяких повідомлень шведських газет минулого місяця випливає, що секрет-

на служба країни тасмно відмовувалася телефонічно розмови одного советського дипломата з 1985 по 1987 рік, коли той дипломат залишив Швецію. З підслуханих розмов стало відомо, що советський дипломат знав про те, що на Пальме готуються замах. Секретна служба Швеції не повідомляє більш детальних подробиць. Відмовився коментувати ці повідомлення і прем'єр-міністр Інгар Карльсон, який також не відгукнувся на інтерв'ю Панкіна. Карльсон мотивував свою відмову тим, що це може пошкодити безпеці країни.

З'їзд АВГСБЕРГЦІВ-ЛІЯЙГІМЦІВ

Елленвілл, Н.Й. — Тут в суботу і неділю, 16-17-го вересня ц.р. на оселі СУМА відбувся з'їзд мешканців табору Авсбург-Ляйпгайм. Реєстрація в суботу, 16-го вересня, від год.9-ої до 12-ої полудня, відкриття з'їзду о год. 2-ій по полудні. Після поклоніння почесної та ділової комісії слухували звіт Ділового комітету, пачель, дискусія, різне, а о год. 7-ій вечором спільна вечеря, привіти, спогадки та мистецька програма. В неділю, 17-го вересня Служба Божа і продовження наради. Зголошення спрямовувати на оселю, телефонуючи на число: (914) 647-7230. Під час з'їзду заплановано влаштувати виставку творчих досягнень колишніх таборян. Для цього сид зголошувати досягнення на письмі, на адресу: Mrs. Oksana Radysh c/o Ukrainian Academy, 206 W. 100 St. New York, N.Y. 10025.

або з оповідання основних хор „Думка“, широкі відкриття творців цієї довгоіснуючої хорової організації в особах Леонтія (Льоня) Крушельницького, інж. Володимира Богачевського, д-ра Богдана Карпелюка, все ділового і дисциплінованого інж. Богдана (Дяду) Рака і других, часто їх згадують та зазначають неабияк прирекли їхнім тіням продовжувати почате спільне діло. Приїжджають з Нью Джерзі, Аїмстеду, Йонкерс, Лонг Айленду, а навіть з Дніпропетровська.

В КИЄВІ ВІДБУЛИСЯ УСТАНОВЧІ ЗБОРИ РУХУ УКРАЇНИ ЗА ПЕРЕБУДОВУ

Київ (ЗПУГС) — У п'ятницю, 8-го вересня ц.р. у великій залі Політехнічного Інституту в Києві розпочався установчий з'їзд Народного Руху України за Перебудову. Напередодні з'їзду відбулася пресконференція, на якій мали намір порушити питання про заборону національної символіки, але вирішили, що обговорювати не варто, оскільки вибір зроблено історією і ніхто не може її заборонити. Член Координаційної Ради НРУ, кандидат юридичних наук Головатий зачитав на пресконференції закон, на який пред- ставники влади люблять посилається, мотивуючи заборону української символіки, і констатував, що закон її не забороняє.

Під час відкриття з'їзду НРУ сцена була оформлена скомпонованим із трьох великих літер словом „Рух“, від якого відходили два промені — жовтий і блакитний; на стрічках вниз були вміщені три герби: запорізький герб із зображенням козака з рушницею, герб з Антарктом Михайлом, вразу — герб Данила Галицького, а посередині, в обрамленні цих трьох гербів — великий тризуб. Оформлення сцени виконала Лариса Скорик.

В залі були десятки прапорів. Балюки і вестибілі прикрашені історичними гербами різних регіонів України, включаючи Слобожанщину, Кубань, Холмщину. Охорону здійснювала сама громадська організація, організована в Рух. Для тих, кому забракло місця в залі, поставили на площі гучномовці, щоб усі бажані могли слухати.

З'їзд почався о год. 1-ій, оскільки багато часу зайняла процедура реєстрації (у залі було 1,200 делегатів і гостей). Із сусідньої Польщі приїхали депутат сейму В. Мокрий та один з керівників „Солідарності“ Адам Міхнік і багато інших гостей. Як повідомляли на пресконференції напередодні з'їзду, 20 мандатів одержали керівники КПУ. У з'їзді беруть участь 32 народних депутати. Присутні 30 іноземних кореспондентів.

Першого дня виступили В. Яворський, І. Драч, Д. Павличко, депутат ВР СС СР Грещук, М. Горинь, С. Плачинда — про втрату села і землі. В. Черняк зробив коротку, але змістовну аналіз економічного стану в Україні і виступили гості з інших республік (Азербайджану, Вірменії, Грузії) і багато інших.

Делегат зі Львова Орест Влох порушив питання про те, що Україна повинна мати свій національний спорт, національні олімпійські команди, настав час створити українську академію мистецтв.

На пропозицію Михайла Гориня, з'їзд НРУ надіслав вітальну телеграму Іванові Світличному, який лежить у львівській лікарні, з нагоди його 60-річчя.

На закінчення першого дня роботи з'їзду НРУ виступив Євген Сверстюк. По-

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ СЕРБІЇ Слободан МіLOSEВИЧ, впливи якого тепер дуже зросли, заявив у 80-хвилинному інтерв'ю з Београду, що „Сербія не вимагає упривілейованого місця в Югославії, але рівночасно не погоджується на підпорядкування її іншим“. Сербія є найбільшою національною групою в Югославії із понад 8 мільйонами населення.

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції, представник міністерства закордонних справ СРСР Валдім Перфільєв заявив, що намір Адміністрації Джорджа Буша організувати міжнародний фронт боротьби з розповсюдженням наркотиків треба лише вітати, однак остеріг американський Уряд перед рішенням післати в Колумбію бойові частини. „Неможливо не звернути увагу на спроби післати американські війська в Колумбію, — сказав В. Перфільєв. — Подібна акція була б не чим іншим, як відкритим втручанням у справи суверенної держави“. Перфільєв заявив, що колумбійський уряд уже виставив негативне ставлення до появи на своїй території американських військ, не згадавши при цьому, що президент Дж. Буш назвав військове втручання ЗСА крайнім заходом, на який він піде лише на просьбу президента Колумбії.

ЦК КПСС РІЗКО ЗАСУДЖУЄ ПОДІЇ В ПРИБАЛТИЦІ

Москва. — У вівторок, 22-го серпня, у Вільнюсі було опубліковано висновки комісії Верховної Ради Литовської ССР щодо вивчення советсько-німецьких договорів та їх наслідків. У зв'язку з цим газета „Правда“ з 27-го серпня опублікувала „Заяву ЦК КПСС про становище у республіках Литовської ССР до складу СРСР з 3-го серпня 1940 року, оскільки вони були підписані під тиском советської влади і суперечили бажанням населення Литви“.

Лідерам компартії явно не сподобалося, що урядова комісія Литви оголосила советсько-німецький договір незаконним і недейсним, як також і декларацію народного союму Литви з 21-го липня 1940 року про вступ Литви в СРСР та закон СРСР про включення Литовської ССР до складу СРСР з 3-го серпня 1940 року, оскільки вони були підписані під тиском советської влади і суперечили бажанням населення Литви.

У заяві ЦК КПСС сказано, що ситуація, яка склалася в республіках Прибалтики „затримує корінні інтереси всього соціалістичного отчества“. Далі йдеться про те, що перебудова стала сприятливим ґрунтом для зростання національної свідомості, однак, „скориставшись свободою міжнародних зв'язків, націоналістичні діячі контактують з закордонними організаціями і центрами, втягаючи їх у внутрішні справи своїх республік, по суті роблячи їх своїми консультантами і дорадниками... 23-го серпня 1989 року організатори подій постаралися підбурити настрій до справжньої націоналістичної гістерії. Гасла, що були наві'язані тисячам людей, сповнені ворожнечі до советського ладу, до росіян, до КПСС, до советської армії“.

На думку авторів заяви ЦК КПСС, керівники прибалтійських республік не змогли утримати процес в нормальному руслі перебудови. Після виборів до місцевих рад у республіках Прибалтики буде проведено референдум, щоб з'ясувати, якого устрою прагнуть їхні народи, а також визначити характер відносин із СРСР на майбутнє.

Завідуючий міжнародним відділом ЦК КПСС заявив кореспонденту газети „Ізвестія“, що при спробах „розділити невідиме“ станеться, „ще гірша і на цей раз остання катастрофа“. Ці його слова можна розцінити так, що КПСС готова застосувати зброю або лише не допустити виходу з СРСР.

Б. Єльцин прибув до Нью Йорку

Нью Йорк. — У суботу, 9-го вересня, в З'єднані Стейти Америки прибув колишній перший секретар Московського міського комітету КПСС Борис Єльцин.

Спочатку планувалося, що советський гість проведе в Америці два тижні, однак стало відомо, що тривалість поїздки скорочена до семи днів. Єльцин має намір виступити з доповіддю у Нью Йорку, Вашингтоні, Лос Анджелесі і Сан Франсіско. Згідно з досягнутою домовленістю, за кожну лекцію високий советський гість дістане 25,000 доларів. Всі „зароблені“ ним гроші будуть передані у спеціальний фонд боротьби з АїДСом в Советському Союзі.

В короткому інтерв'ю на летищі ім. Кеннеді Єльцин, звертаючись до американців, сказав: „У вас ось уже 200 років існує демократичний уряд. Демократія ця, правда, носить буржуазний характер. Ми ж, образно кажучи, нагадаємо поки що курчатко, яке виплутується з яйця“.

В АМЕРИЦІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПРОТЕСТИ тютюнової індустрії, Сенатська комісія винесла рішення на постійно заборонити курення на всіх внутрішніх лінійних ліній. Ця заборона була частинною фінансовою законопроекту, над котрим дискутувала Комісія, асигнування фондів, де ухвалено 11.9 біл. дол. для потреб транспорту в 1990 році. Не зважаючи на це, що законопроект перейшов голосами 17 до 0, всі сподіються, що тютюнова індустрія доложити всіх зусиль, щоб заборона не стосувалася всіх внутрішніх ліній.

У ЧЕТВЕР, 7-ГО ВЕРЕСНЯ, ц.р. в Сенаті ЗСА схвалено новий та широкі діпазону законопроект, котрий заборонятиме дискримінування проти покалічених громадян в праці та забезпечити їм доступ до публічних послуг, транспорту та до комунікаційних обслуґ. Законопроект перейшов голосами 76 до 8, а схвалення подібного законопроекту в Палаті Репрезентантів сподіються переїде без жодних затримок в короткому часі. Згаданий законопроект є завершеним кількомісячних переговорів поміж Урядом президента Джорджа Буша, комерційною громадою та групами, які репрезентували покалічених американських громадян.

ЧИСЛО КРИМІНАЛЬНИХ злочинців, зголошених до властей в минулому 1988 році, зросло до нових вершин, згідно з даними, які зібрав ФБІ, базуючись на кримінальній статистиці з 16,000 міст ЗСА. У своєму виданні, що появилось в серпні ц.р. під назвою „Злочинність в ЗСА“, ФБІ звітує, що 20,675 американців було вбито минулого року в ЗСА, а це на три відсотки більше, як рік раніше. В цьому звіті говориться і про те, що кримінальні злочини, включно з насильством і грабунками, зросли до 1.56 міль. Директор бюро Вільям Сесенс у цьому ж таки виданні приписує збільшення злочинності міжусобицям поміж торгівцями наркотиків.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНЧ у Вашингтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00

UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to Svoboda 30 Montgomery Street, Jersey City N.J. 07302 Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N.J.

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

„Общепонятный язык“

Відома, що Советський Союз складається з 15-ти республік, що їх сталінська конституція з 1936 року визначає як „самостійні“. Трудно уявити собі більш абсурд, більш цинічний глум, як факт, що з оцих 15-ти республік тільки одна, Російська має російську мову — рідну мову — кожна з 14-ти інших республік заселена автохтонним народом із власною рідною мовою і культурою. Але на всьому терені Советського Союзу за царського і за большевицького режиму єдина державна мова — це російська. Мова є найбільш притаманною рисою кожного народу. Національна свідомість починається від любови до своєї мови. Коли у народі немає навіть глибокої національно-державної свідомості, то він із стану етнічної маси швидко може здобути цю свідомість, коли Шевченко окреслив, „хто ми і чий ми діти“, — коли збереглася рідна мова. Від Переяславського договору 1654 року і від трагічної битви під Полтавою 1709 року веде Москва русифікаторську політику, почавши її від переслідування української мови. І наперші початки новітнього українського відродження почилися від заходів, щоб скасувати існуючу в Росії заборону друкувати будь-що українською мовою. Це сталося щойно 1905 року та щойно 1916 року член петербурзької Академії Наук лінгвіст О. Шахматов визнає самостійність української мови в одному своєму творі. У Галичині було легше, але там, у межах австро-угорської монархії, паншину скасовано щойно 1848 року (в Росії 1861) і „Русалка Дністрова“ Маркіяна Машевича могла з'явитися тільки у Будапешті у 1837 році.

У добі Української Народної Республіки і Гетьманату настав буйний розквіт мови, але вкінці 1920 років почався русифікаторський наступ. І хоча влада Горбачова існує вже чотири роки, але щойно в минулому році прийшла деяка відліга і по всій території СРСР повіяв національний вітер. У корінній Московщині він відгодує чи пак підсилює існуючий агресивний шовінізм, скрізь деінде почалося відродження мови, фундаменту національної гідності. У трьох балтійських країнах введено закон про встановлення єдиної державної мови — литовської, латвійської та естонської з визначенням речення, до якого поселенці інших національностей, здебільшого прислані туди на різні становища, росіяни — мусять навчитися мови даної країни під загрозою втрати праці. Вони протестують, страйкують, але програють. За повідомленням американської агенції Ассошіейтед Пресс Комісія Верховної Ради виготовила проект закону, який признає українську мову, як державну. Але наприкінці цього законопроекту кажеться, що „спілкування між різними національними групами має відбуватися мовою російською“. Цим одним реченням у практиці перекреслено вартість цілого закону, — це велика ложка дьогтю у малій бочівці меду. По суті той закон у такій стилізації робить далі російську мову мовою упривілеєною. Державна двомовність — це те саме, що двомовність у шкільництві. Воно пригадує ганебний так званий „закон Грабського“ у Польщі між двома світовими війнами, який заводив у всіх школах „утраквізацію“, що у практиці дало руїну українського шкільництва. Довгий період русифікації із скасуванням Української Автокефальної Православної Церкви та з підпорядкуванням московському патріархату колишньої, забороненої Української Католицької Церкви, із русифікацією всього шкільництва (з маленькими винятками в Галичині) — не дозволив на збереження такої глибокої національної свідомості, щоби добровільно, всупереч натискові від влади, вибрати мову українську. Цей натиск простий: підеш до української школи — не дістанеш праці після її закінчення, — вибереш українську мову — можуть тебе перекинути на працю на Урал і там не даш собі ради. Це звичайний державний русифікаторський шантаж.

Заки той ганебний законопроект стане законом — мусить відбутися прилюдна дискусія. Нема сумніву, що різні новозасновані українські організації будуть протестувати і демаскувати цю підступну тактику зусотів. На Заході теж уже стежать за поступом національних рухів, зокрема в Україні. У німецькій пресі появилася вістка про встановлення західнонімецького генерального консуляту також у Києві і звертається там увагу, щоб персонал цього консуляту знав українську мову, бо в протилежному випадку він буде знярадзав русифікації. Про українців говориться у тій статті, як про великий народ із старою культурою і цілком окремою мовою. Ми є свідками боротьби за мову в Україні, де народжений у Дніпропетровську перший секретар Комуністичної партії України Володимир Щербинський, веде засідання партійної верхівки російською мовою.

Переживаємо вагомі для України часи — економічної перебудови, гласності, часи всенародного збудження і культурного відродження, а в східних областях зокрема — самоосвідомлення народу. Спрагнено шукаємо в пресових органах за вістками з України, радіємо всім, що документує актуальні стремління народу, який відстоює свої національні права. Подив і призначення масою для всіх, нам відомих і невідомих, провідних постатей сучасної України, що унаслідок усього відродженського руху на всіх ланках життя, рух спрямований на ретування нашої Батьківщини від грізної примари національного катаклізму.

Різними струмками протікають ці всі події і під різними аспектами треба їх розглядати. Нас чакливі передусім культурологічний аспект цього всього, що складає на сьогодні картини ідейних прямивань сучасної України і її країнх людей. Бож саме не що інше, як духові прямивання народу визначають його справжню вартість, його профіль і позицію серед інших народів. Важко сьогодні робити будь-які закінчення чи підсумувати ще далеко не завершений процес цієї наскрізь своєрідної духової революції, що знаменує життя сьогоденної України, але деякі твердження уже очевидні і безсумнісні. Отже приходиться ствердити, що офіційно всією

П'ятдесят років витратили німецька соціал-демократія, щоб зрозуміти Маркса і виникнути його „на смітник історії“. Скільки років буде потрібно Советському Союзові, щоб зрозуміти те саме.

Сімдесят років советська преса писала про „загальну кризу капіталізму“, про „неспроможність буржуазної політичної економіки“, про „буржуазних апологетів“, які „не зрозуміли марксизму“. І ось ось в уяві советських-знавців Маркса ота „єдина наукова теорія почне нищити старий експлуататорський побут“. Так не сталося. Робітників на Заході не збирається стати на барикадах, щоб нищити капіталізм.

Сьогодні в СРСР повним голосом говорять про „кризу соціалізму“, як політичну і соціальну систему. Про неспроможність релігійних ідеологів марксизму, які протягом десятиліть нищили в зародку економічне мислення.

Сьогодні в СРСР вперше після Жовтневої революції, пробують зрозуміти причини економічного і морального убогства, говориться про майже голод, карткову систему, про генетичну деградацію, про найбільшу у світі (поза Румунією) смертність дітей.

Преса безжалісно картас „феодалний пережиток“, нерозвиненість, „командно-адміністративну мафіозну структуру управління“. Ще вчора було говорено, що в СРСР вже збудовано соціалізм, а сьогодні преса пише, що справді „ми дещо побу-

Мирослав Семчишин

„НАРОДОВІ ТРЕБА ПОВЕРНУТИ ІСТОРІЮ, А ІСТОРІЯ ПРАВДУ“

горбачовською перебудовою керує Компартия, яка в аспекті гласності наклала на весь процес свій антинародний штамп. Провідні органи Компартии України і всі її ресурси спрямовані на контролю усіх проявів так релігійного як і національно-культурного себевиання і бажання основних змін в укладі тих усіх сил і тієї системи, що знищили Україну.

Але в партійному чи партією контролюваному апараті України є очевидно гурт людей, саме культурних діячів, що мусять і відкрито, орієнтовано на реальні потреби і можливості народу, вміють не тільки захищати його права і прерогативи, але, думаючи про державницькі, вміють інципувати ряд акцій і міроприємств, щоби змінити курс трагічної історії України. Це ті патріоти свого народу, що болюють над його теперішнім станом і тривожаться його майбутнім. Це передусім культурні діячі, а з них найбільше вирізняються письменники. І саме в цьому аспекті треба відношувати гідні уваги і признання, деякі події — загальнокультурного й

Михайло Кучер

ЯКИЙ СОЦІАЛІЗМ КРАЩИЙ — СТАЛІНСЬКИЙ ЧИ ЛЕНІНСЬКИЙ

дували, але не соціалізм, а сталінізм, який привів СС-СР на край руїни“.

Советська преса, в тому й українська, друкує заклики: „Вичитуйтесь в Леніна“. А він має аж 55 томів. Що ж послухаймо заклику і „вчитуйтесь“ в Леніна. Ось лист із 19-го лютого 1922 року, що його підписав Ленін. „Вимагайте безпощадних заходів для знищення у зв'язку з початком вилученням церковних цінностей“. Вказівки в тому листі не погоджуються з положеннями соціалістичної законності, а підпорядковуються тільки вимогам поточної політики і тактики: „взяти в свої руки цей фонд у кілька мільйонів золотих карбованців, а можливо й кілька мільярдів. Ми повинні знищити духовенство за його спротив з такою жорстокістю, щоб воно не забуло того протягом кількох десятиліть. Послати в Шую (місцевість, де комуністична влада грабувала церковне майно) члена ВЦІК (всеросійського центрального виконавчого комітету), щоб він в Шуй арештував не менше кількох десятків представників духовенства, міщанства і буржуазії на підставі підозріння в участі в справі фізичного спротиву декретові ВЦІК щодо вилучення церковних цінностей“.

Преса УССР друкує фо-

історичного значення. Першою з них є поява нового науково-популярного журналу „Пам'ятки України“, що його видає накладом сто тисяч Українське т-во Охорони пам'яток історії і культури. Два основні завдання ставить собі цей журнал: подавати пізнавальні інформації та ліквідувати тзв. білі плями в історії української культури і бути будителем, що організуватиме археологічні експедиції по історичним місцевостям, збирати етнографічні матеріали, реєструвати історичні пам'ятки так в Україні, як і на інших теренах поселення українців (Польща, Чехо-Словаччина, а теж за океаном). У журналі співпрацюють відомі діячі — письменники, історики і т. п., як от Б. Олійник, І. Дзюба, М. Брайчевський, І. Гончар, В. Шевчук й інші.

Другою важливою подією, теж видавничого сектора, буде поява вже остаточно відрегульованої праці „Книга-меморіал: голод 33 р“. Цей колективний опрацьований монументальний твір буде пам'ятником жертвам сталінського геноциду. Видаєм книги в Українське республіканське історич-

ко-освітнє т-во Меморіал, його співголова В. Маняк, м. і. заявив: „В час гласності історична думка в Україні ще боязко пульсує; висвітлюються забуті біографії політичних керівників уряду чи партії, знищених Сталіном, а справжня історія українського народу рясніє білими (читай „чорними“) плямами, фальшивими інформаціями, точяться політична метушня, а замість історичної правди — „плетітка“. Книга, що йде до друку не поступиться перед іншими, досі опублікованими матеріалами про голод: Не поступиться ні глибини трагізму ні безкомпромисові оцінок пережитого народом“. У другому запланованому томі будуть поміщені спогади свідків голоду а провідним мотом видавничої книги с: „Народові треба повернути історію а історія правду“.

А що гласність в Україні справді боязко пульсує, то цю сумну правду доказала у своїх двох статтях з половини серпня у „Свободі“ Раїса Галешко. („Гласність чи вибіркова критика?“) Ми стали, — на рефки гласності, але не в Україні — стверджує вона, бо в органах української республіканської преси, що є рулоном компартии, — жалюгідна пародія! В радянській періодичній пресі немає статтей про соціально-політичні чи екологічні проблеми... І як далі пише Р. Галешко.

Закінчення буде.

Кляса 9-та Б. На лекції історії учні питають, — яка різниця поміж ленінським і сталінським соціалізмом. Розгублена вчителька не знає що відповісти, бо вона сама продукт сталінської системи, але щоб виграти час: „Діти, підійміть руку, хто вважає Жовтневую революцію неперотрібною“. (!) Піднімається 33 руки. В клясі 36 учнів. Найбільш сміливі учні атакують вчительку, що вихована на сталінсько-соціалізм — нема позитивних рис в соціалізмі ані економічних, ані політичних, ані соціальних і духовних.

І справді — в таборах за кількістним дотом гістерично гавкають пси-вівчарі, і досі стежуть „вороги народу“ і одночасно провадяться для українців смертна реабілітація Винниченка.

Болгарські економісти йдуть навіть далі від советських і кажуть капіталістичний ринок — це не тільки товарно-грошові відносини. Треба наново написати „На яку економіку“, побудувати нову економічну інфраструктуру, влади і власності, що буде відповідати світовим стандартам. Капіталістична економіка час від часу демонструє світові чудеса розвитку і зросту добробуту економічного і соціального.

А ленінська концепція соціалізму — це демократія, гуманізм, соціальна справедливість. Ленін не досягнув того тільки тому, що швидко помер, а його учні відмовилися виконати заповіт свого вчителя.

соби, але так сталося, що гриміком Заповітом Шевченка, та пісню про Дніпро, московська вулиця Арбат гостила українських людей зі Львова, Рівного, Харкова і Нью Йорку. Спливали по обличчях густі сльози, коли ми почули, що синьо-жовті прапори повівають у рідних сторонах. Спів не вгасав і відомою пісню — „Ой видно село та „Зелений гай“ відпровадили нас земляки до місця зустрічі з американськими прогульковцями.

Чекала нас довга 27-годинна дорога потягом з Москви до Чоп, а відтак автобусом до Ужгороду — дорога, яка показала нам селянські стріхи, київські гори, лиця заправчених колгоспників, могутній двірцеві Львова, зачеплені від цементових заводів місто Миколаїв, та вкінці красу карпатських гір. Довга дорога, але уприснили її сусіди у поїзді — Степан зі Стрия, та Микола з Мукачова.

І саме, коли ми дивились крізь вікна в гори і долини Закарпаття, нараз на поляні в долині біля річки побачили як зі щогли, серед розташованих шатер повіяв синьо-жовтий прапор. Ми, три українці, зворушили вигукнули: „Синьо-жовтий прапор!“ І справді було чим гордитися. Хотілося цю картину утривалити світлинкою, але колеса потягу швидко віддаливали нас, залишаючи тільки у пам'яті споми на про розвіяний прапор.

Цікала була зустріч з Донецькими прогульковцями. Їх було тринадцять — молоді дівчата та хлопці з університетською освітою. Деякі володіли досконалою англійською мовою. Деякі казали, що їхні батьки — українці, а інші казали, що — росіяни. Вбільшості панувала російська мова. Дивно було, що ми на Україні, шукаємо англійської спільної мови і доскодалі якося ніяково, що з мешканцями України ми порозумілися цією мовою. Треба згадати про українку, Аллу, яка закінчила український факультет і викладає українську мову та літературу у Донецьку. Своєю поставою, ніжністю, та шляхетною душею, вона зуміла передати нам справжній образ української жінки, оповіаної у народних піснях та легендах.

З Ужгороду вирушила наша „двадцять'ятка“ з наплечниками, шатрами, та таборним виларом, автобусом через Перечин до туристичної бази „Дубовий гай“. По дорозі лунала пісня „Я є веселий мандрівник“, перепліта на англійськими та українськими стрічками. Всі були

Микола Галіч

„Покійний боровся за справедливую справу“

(До п'ятитліття смерті Патріярха Йосифа)

Такі знаменні слова, п'ять років тому, сказав Святий Отець Іван-Павло II, коли він, перед давно запланованою візитацією до Канади, прилетів з Ватикану вертолітом до Святої Софії, при 778 Боча у Римі, 8-го вересня 1984 року, щоб помолитися за спокій душі і востанне попроситися за покійним Патріярхом Йосифом. Ці знаменні слова Папа Іван-Павло сказав до наслідника св. п. Патріярха Йосифа, Блаженнішого Мирослава-Івана Любачівського у присутності Владки Івана Прашка з Австралії.

Варто нам усім пригадати собі ці знаменні слова Папи Івана-Павла II, вони бо сьогодні мають особливу вимову. Вони були звернені до наслідника покійного, але відночас і до нас, його пастви. Пригадаймо перебування, відвідини і промову Папи Івана-Павла II, що її він вилосив у українській катедрі у Вінніпегу, у якій він згадував Патріярха Йосифа його принципи ідеї та його смерті.

Слова Папи Івана-Павла II напевно не мали, як дехто може подумати, куртуазного характеру, мовляв, так годилось... адже Папа ці слова повторив удрге під час авдієнції у Папи-Блаженнішого Мирослава-Івана і Владки Мирослава Маруся, після якої Папа запросив їх на обід. Тоді Папа Іван-Павло до повних слів що їх він повторив додав: „...Голова треба цінити, бо він мусяв ставати в обороні прав своєї Церкви“. Це були глибокі слова, слова, що вимагали безперервної дії, творчої праці, здійснювання ідей св. п. Патріярха Йосифа. Ці святі ідеї треба безперервно підсилювати, плекати, утверджувати і закріплювати.

Роздумуючи над цими словами, належить зробити підсумки з пройдених п'яти років від смерті Патріярха Йосифа. Чи взяли ми до уваги слова „справедлива справа“, за яку так мусяв борюся Патріярх Йосиф.

Пробуюмо утвердити слова Папи, щоб вони-стали нашим світляним маяком на дорозі до воскресіння нашої страждальної Української Католицької Церкви.

Ростислав Кедр

ВЕЛИКА ВІЙНА

Колись глядів змертвілими очима, Надслухаво тривожно, як з-за меж Кам'яностопу, гулко ти грядеш, Така жажлива, хоч іще незрима.

І ось ти тут! Страшна, непокорима, Як лютий звір руйнуєш, палиш, рвеш, Безцештиш люто в заграви пожеж Руїни нашого Срусаліму.

Храми величні валяш у руїни, Катівський меч здіймаєш над юрбою, Шляхами стелиш покоти голов.

В огнях палають всі кінці країни, І повинно червоною, страшною Шумує в бездну тепла рідна кров.

1942

готові сягати вершків гір, та шукати пригод серед чарівних лісів. На туристичній базі нетерпеливо чекав на нас стрункий провідник, Микола-„Мікула“, лемко зі Закарпаття. Прибавши та розподіливши харчі на шестиденну прогульку, ми вирушили з босоніжним „Мікулою“ зловбувати „Яворник“ або Яворницьку гору — 1,100 метрів височини. Дитячі мрії про мандри по Карпатах ставали дійсністю. У думках пригадувалися слова пісень про Карпати, співаних час часто на таборах „Вовчої Тропи“. Хотілося кричати „Я тут, я тут!“ Вага наплечників не пригнічувала нашого стрімкого походу у височіні.

Шість днів ми проходили горами та долинами попри мальовничі села. Милися у гірських струмочках, пили джерельні води, поздорювали вівчарів, які гнали свої отари овець на полонини, пили молоко від свіжодояних корів та придивалися господарці селян. Оглядали їх церкви, дім культури, школи, лікарню, аптеку, крамничо та кооперативу. Зазнавали ввічливості селян та місцевого колгоспу, які вперше гостили нас — з-поза океану. Гляділи на польові квіти, збирали карпатські гриби, прислуховувалися перекликам пташиного світу. Збирали агоди — ожини, афінки та зі смаком їх заїдали. При вечірніх огнях, ділилися оповіданнями про життя обох світів, переплітаючи українськими та англійськими співами при зваху-гітарі. Лягали спати під засіяним зорям чистим небом, звідкіль до нас усміхався місяць. Чекали на ранок який приніс нові пригоди, новий подив краси, та велич Карпат.

І сумувало серце, коли бачило зорані машини верхні гір, зрубаних смерекі і ялиці. Хотілося кричати: „Не нищте наших Карпат... наших мрійливих гір, які так часто згадуються за океаном у далекій Америці, Канаді чи Австралії. Хочуть і вони на вас подивитися, хочуть відчувти подив, красу рідних Карпат“.

Прогулька добігала кінця. Наша двадцять'ятка зжилася і кудись розпливалися різноманітна мова та відмінні світогляди. Молоді люди з Донецька захопилися Союзівкою, про яку ми оповідали, зацікавилися синьо-жовтими прапорами. Життя серед природи карпатських гір злило нас усіх в одну родину, яка виспівувала: „У горах Карпатах, Ой там би я жив...“

(Закінчення на стор. 3)

Оксана Бачинська

У ГОРАХ КАРПАТАХ...

(Споми́н з прогу́лки на Закарпатті)

Хоч я не народилася в Україні і ранні роки не провела між ялицями та яворами Карпат, завжди мене колись манило туди поїхати. Може на це бажання вплинуло перебування у дитячих роках у баварському переселенчому таборі в Миттенвальді. Протягом чотирьох ранніх років батько та родина часто провадили мене малу по альпійських стежках купатися у гірській річці та оповідали про чар і красу гір в Україні.

Перечитуючи „Український Тижневик“, я заважлила коротку статтю про заплановану прогульку американського клубу „Сієрра“ в Карпати. Чи справді зможу поїхати туди — подумала я. Чи сучасні зміни в Україні дозволять мені здійснити мої оші мрії, які кружили в уяві десятиліття? Чи зможу прохажуватися гірськими стежками Карпат, купатися в гірській річці, та стрічатися з тамошніми жителями?

Дочекалась я 15-го серпня, коли американська група цього клубу виїздила на двотижнєве перебування у Москві, та Україні. На летовищі стрінула далі українців із наплечниками — Лесю та Оленку, які також очікували небуденних переживань у Карпатах. Решта групи — дев'ять осіб, які нас стрінули не летовищі були неукраїнці з околиці Пітсбургу. В основному вони були дуже добре заправлені до прогульки люди, які мандрували по горах світу, зацікавлені експедицією в Карпати. Це була прогулька небуденного характеру. Нас, 12-ох американців, мала стрінути група з Донецька і ми разом мали таборувати шість днів на Закарпатті в околиці Ужгороду. Пітсбург і Донецьк є посадові міста, з подібного індустріального історією, а саме копальнями вугілля та важкою промисловістю. На другий рік заплановано подібну експедицію тут в Америці з участю гостей з Донецька, та таборуванням в горах поблизу міста Пітсбургу.

Прибувши до Москви, ми, три українці, першого дня зустрілися з українським світом цього міста. Тяжко уявити

У СЕРЕДУ, 6-ГО ВЕРЕСНЯ ц.р. Ілена Рос-Леттінген, республіканка з Флориди, була записана до Конгресу ЗСА і тим самим стала першим членом Конгресу кубинсько-американського походження. Уродженка Гавани, І. Рос-Леттінген була обрана спеціальними виборами 29-го серпня ц.р. на місце померлого демократичного конгресмена Клода Перрера, який впродовж 26-ти років репрезентував маямську округу в Конгресі ЗСА.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі вийжджає на виклики додому.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.

Адреса у Мангеттені: **ROCKEFELLER CENTER**
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі: **105-37 64th Avenue**
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

З'їзд мешканців ТАБОРУ АВГСБУРГ-ЛЯЙПГАЙМ
— відбудеться —
16-го і 17-го вересня 1989 року
на оселі СУМА в Елленвіл, Н. Й., ЗСА
Нічлігі замовляти на оселі СУМА: (914) 647-7230

СУА ВІДДІЛ 61 у ВИППАНІ, НЮ ДЖЕРЗІ
широ запрошує всіх на:
АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР
д-р Марти Богачевської-Хомяк,
16-го ВЕРЕСНЯ 1989 р. о год. 7:30 веч.
в RAMADA INN, Rte. 10 West, East Hanover, N. J.
Вступ \$8:00 включає каву і солодке.

Станична Старшина
Пластової Станції в Нью Йорку
повідомляє, що
ЩОТИЖНЕВІ СХОДИНИ
В СТАНЦІ
РОЗПІНУТЬСЯ
АПЕЛЕМ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА І ЮНАЦТВА
в суботу, 16-го вересня 1989 р. о год. 1:30 по пол.
в аудиторії Академії св. Юра в Нью Йорку
215 Схід 6-та вулиця
Присутність новацтва і юнацтва та виховників
у пластових одностроях обов'язкова.

Станиця Братства кол. Вояків
1-ої Української Дивізії УНА
у Лігайтоні і Філадельфії, Па.
запрошують українських комбатантів і все Громадянство на
ТРАДИЦІЙНЕ
ПЕЧЕННЯ БАРАБОЛІ
в суботу, 23-го вересня 1989 року
на Оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па.
Початок о годині 2-й по пол.
В мистецькій програмі виступить танцювально-розважальний ансамбль „КАЗКА” — керівник Гали Козак.
ЗАБАВА о год. 9-й веч. Оркестра — **БОГДАНА ГІРНЯКА**
Аранжер забави — **МИРОСЛАВ ПРОНЧАК**
Гарні несподіванки. Смайчний буфет у заряді пань.

УВАГА!
ТРЕТІЙ З'їзд НАДБУЖАНЦІВ
— відбудеться —
30-го вересня — 1-го жовтня 1989 року
на оселі УНСОЮЗУ „Союзівка”, Кергонксон, Н. Й.,
на який запрошуємо колишніх жителів Сокальщини, Радехівщини,
Камінецьчини, Хопмщини і Підляшшя.
Початок реєстрації у вечірніх годинах 29-го вересня.
Замовлення кімнат зголошувати на адресу:
„SOYUZIVKA” — UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonskon, N.Y. 12446. Tel.: (914) 626-5641
Кошти побуту на „Союзівку” нічліг, повне прохарчування 43.92 дол. на особу на цілу добу
Кошти бенкету включені в цю суму.
Проситесь висипати зголошення разом зі завдатком — 25 дол. від особи на адресу Оселі
Дорогих Земляків з Родинами та гостей — до численної участі сердечно запрошує
ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАННЯ НАДБУЖАНЦІВ

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ
95-ліття УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
та
40-ліття існування ХОРУ „ДУМКА”, Нью Йорк
ВІДБУДЕТЬСЯ
ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ
в неділю, 17-го вересня 1989 року о годині 4-й по полудні
в Avery Fisher Hall, Lincoln Center, N.Y.
при співучасті:
вокального ансамблю хору „ДУМКА”,
відомих українських оперних співаків і піаністів
та танцювального ансамблю РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ

У горах...
Закінчення зі стор. 2.

У Москві на Арбаті продовжується голодіяка та демонстрації за легалізацію Української Греко-Католицької Церкви. Сестри Василянки та вірні з України приїжджають та боронять прав Української Церкви та народу. Радо вітають прибулих туристів зі Заходу.

Ми прощалися... Наші синьо-жовті відзначки з вимальованим тризубом переходили у руки мешканців Донецька та Закарпаття. Серед нічної тиші, коли вже давно зайшло сонце, супроводили нас у далеку нашу мандрівку — мандрівку потягом з Ужгороду до Москви, а відтак до Нью Йорку, зворушені до сліз, молоді українці з Донецька і Закарпаття. За нами несласть тужлива пісня про Карпати: „Карпати манять... Карпати кличуть...”
Прощайте до нашої зустрічі в наступному році на землі Вашингтона у горах Пенсильванії чи може у Кетсильських горах у стейті Нью Йорк, де шумлять смерки нашого клантика України — Гантеру, Союзівки і Верховини.

В Києві...
(Закінчення зі стор. 1)

дані навколо Політехнічного Інституту.
Серед телеграм, що надійшли на адресу з'їзду, зачитали й таку: російськомовний адресат із Запорізької області, наслуховавшись партійної пропаганди, запитує учасників з'їзду, мовляв, кого ви представляєте, за які гроші ви там зібралися (все це, звісно, російською мовою) тощо. У відповідь майдан двічі передавав до президії більш як по тисячі зібраних карбованців.
Після Кравчука виступив депутат, чи не найрадикальніший із депутатського клубу, полковник Мартинюк і сказав, що він, командир полку, не допустить, щоб його полк зробив бодай один крок проти українського народу. Він заявив, що корпус народних депутатів — це та сила, яка повинна стати на захист народу від КГБ, від ОМОНів, від міліції, якщо вони підуть проти народного руху. Чому ви говорите про брехневців, сусловців, а не говорите про шербицьких? — запитував депутат і далі: „Я хотів би взяти приклад бодай з одного комуніста в ЦК — але з кого? Не бачу такої людини в ЦК партії”. Йосип Зісельс говорив про проблеми живітської культури в Україні, підкреслюючи, що її порятунок — тільки в спільній дорозі з Рухом.

Хор „Думка”...
(Закінчення зі стор. 1)

Олбані, щоби посвятити кілька годин на інтенсивну пробу. У всіх них проявляється належне зрозуміння значення хорового мистецтва й співу.
Щоби втримати цю велику вокально-мистецьку одиницю, яка у своїй рості стірається з різного роду перепонами і проблемами, треба не лише любити хорове мистецтво, але бути тісно пов'язаним з його організацією. Складлося так, що через кілька років або довше з енергійним диригентом хором С. Комірним і головою хору Ігорем Раковським співпрацюють майже ті самі люди як члени Управи, яка є для них великою поміччю. Слід згадати довголітнього, невтомного бібліотекера хору Романа Кушніра, якого вже кілька літ гідно заступає дуже солідний Юрко Снігур, та відповідальну фінансову референтку Лесю Яблонську, сестри Навицькі: Алла, що виготовляє адресарі й декоративні літ присвячена „Думці” не лише як солістка, але як працівник у виготовленні костюмів, декоративній, приготуванні нот тощо. Марійка Мирко, яка не лише пише протоколи, але безінтересно „обшиває” хористок при допомозі Наталки Білоус. Зіна Раковська, крім морального підтримки для голови хору й загальної допомоги, очолює ділянку „кулінарної штуки”, сеньйор Олесь Мотиль — секретар, Анастас Кашмарський — господар, Ігор Кокко, англійський секретар, Аркадій Гончарів — займається платівками, касетами, квитками тощо. Людзя Снігур від ансамблю, Мирон Гіряк — мистецьким оформленням й Микола Голодник є не лише солістом, але також мистецьким малярем. Оля Гасцька й Мирослав Кулинич та до недавня Борис Кекіш — містоглови, які враз з головою І. Раковським координують працю в хорі: справи репертуару, імпрез, вийзів.

Над приготуванням пропам'ятної книжки з привітаннями та пам'ятковими знімками інтенсивно працювала окрема комісія на чолі з Михайлом Бурчаком, який присвятив багато часу праці цій справі. Великою поміччю для нього був д-р Юрій Кушнір, довголітній член хору, який причинився своєю працею й досвідом. В комісії працювали теж Василь Тершаковець, О. Мотиль, Е. Кухар, М. Кулинич, Ігор Едліцький допоміг не лише в англійській частині книжки, але зайнявся складом програми до Ейвері Фішер Голл, як теж англійською пресою.
До концерту залишилося лише кілька днів. Програм ма концерту буде цікава своєю оригінальністю укладом. Будуть виконані твори відомих композиторів: К. Стененка, Л. Ревуцького, Я. Степового, М. Лисенка, Ф. Колесси, А. Гнатюшина, А. Рудницького, Г. Китаєва й П. Майбороди та інших (багато з них до слів Шевченка).

Учась талановитою молоді, ансамблю „Сизокрилі”, під проводом Роми Прийми-Богачевської та вокального ансамблю хору „Думка” буде приспівом атракцією концерту. Бажанням організаторів концерту є притягати в майбутньому якнайбільше співучої молоді до хору „Думка” та заохотити батьків створити дитячий хор „Молода Думка”. Вони вірять, що громада підтримає ці стремління, особливо в часі коли в Україні відбуваються такі небувалі події.

КОМЕНДАНТ ХРИСТИАНСЬКИХ військ в Лівані генерал Мішел Аун гостро заперечив будьтоби він погрожував американським дипломатам так, що вони наслідком того евакуювали американську амбасаду в Бейруті у середу, 6-го вересня ц.р. Але в п'ятницю, 2-го вересня, в інтерв'ю, яке ген. Аун дав французькому журналістові шоденника „Фігаро”, він сам заявив, що може він „повинен взяти 20 американців як закладників”.

Ділимось сумною вісткою з Друзями і Знайомими, що в середу, двадцять третього серпня 1989 року після тяжкої недуги, померла в Мюнхені (Німеччина) на вісімдесят четвертому році життя
наша Дорога МАМА й ТЕТА
СВ. П.
ПАВЛИНА ТИМЧЕНКО
з дому ГОРНИКЕВИЧ
Покійна була артисткою українських театрів на рідних землях і в еміграції.
У глибокому смутку:
син — ЮРКО
і рідня — НАДІЯ та ІГОР БЕНЦАЛЬ

ЯК ПОВІДОМИВ представник шведської берегової охорони Вальдемар Берлін, у Балтійському морі, 28 миль на південь від острова Готланд фінський танкер „Тебо стар” протаранив советський траулер „Ладушкін”. Советський корабель, розколотий пополювину, зник під водою за кілька хвилин, залишивши на поверхні велику пляму оливи, що витекла. На поклад іншого советського траулера, що знаходився поблизу, був піднятий лише один советський моряк, мабуть, радист. Його поклали у шведський шпиталь, де він, не приходячи до свідомості, помер. Ще 14 членів залоги формально вважаються пропалими без вісти, однак, на думку шведських рятувальників, всі вони загинули.

ПОДЯКА
З Божої волі відійшов від нас 7-го серпня 1989 р.
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДУСЬ
бл. п.
Михайло Іваницький
У хвилину найбільшої скорботи ми зазнали потім і підтримки від друзів, приятелів і земляків надбужанців, що відійшли в часі недуги Покійного і по смерті, на Панахиді і похороні, висловлювали співчуття і тим, що листами й телеграмми та чудовими квітами виявили своє щире відношення до Покійного і до нас.
Сердечно дякуємо Всесвітнім отцям Василям, а зокрема Отцю парохом Христором Войтині і Отцю Савастію Савелю та Отцю Дмитрові Вісочанському за відвідування Хворого, відправлення Панахиди і слова прощання.
Дякуємо Отцю Богданові Скасові за участь у похоронних відправах. Висловлюємо глибоку вдячність д-рові Іванові Смальові за щире і родинне ставлення до нас та до Покійного в часі хвороби й після його смерті.
Дякуємо приятелям, що молилися за нами на Панахиді і похоронній Богослужбі і несли домовину.
Дякуємо ширі Марійській Дружині за відмовлення верви.
Дякуємо за щирі слова про Покійного земляків Мирославі Круку на цвинтарі, пані Наді Стецько на поминках, кумі і приятелю з таборових часів, а також д-рові Миколі Климичеві за теплі слова про Покійного в часі студії у Кракові й пізнішому житті в Дітроїті. Окрема подяка д-рові Климичеві за ведення поминків.
Сердечно дякуємо моїм друзям, що кожної хвилини висловлювали свою готовість допомогти мені в складних ситуаціях в часі хвороби Покійного і після смерті.
Зокрема дякуємо землякам надбужанцям за дійсно родинне відношення до нас і за зібрану суму на другий том „Надбужанщина” в пам'ять Покійного.
Щиро-сердечно дякуємо за пожертви, прислані вже по похороні на різні цілі.

ПОЖЕРТВИ

Українська Вища Школа	\$1 250 00
Служби Божі	655 00
Збірник II том „НАДБУЖАНЩИНА”	905 00
Рідна Школа	230 00
Польща (Служби Божі)	280 00
Бразилія (Сиротинці)	100 00
Бразилія (Питомець, Служби Божі)	100 00
Український Вільний Університет	100 00
Вашингтон (Служби Божі)	100 00
Українське Село у Воррені	75 00
Югославія (Служби Божі)	50 00
Година оо. Василія	50 00
Люд (Служби Божі)	30 00
Рим (Служби Божі)	30 00
Союз Українок Америки	25 00
Гарвард	20 00
Св. Софія	10 00
Різні датки	125 00
Разом	\$4 135 00

Дякуємо похоронному заведенню Бугая за поради та за сумлінне переведення похорону. Складаємо сердечну подяку всім за щедрі датки в пам'ять бл. п. Михайла Іваницького.
У сороковий день відходу у вічність бл. п. Михайла відбудуться Служби Божі у понеділок, 18-го вересня ц.р. Просимо помолитись за душу Покійного.
Служби Божі: Рим, Люд, Польща, Югославія, Бразилія, Вашингтон, Нью Йорк, Воррен, Миш.
Хай Вам усім добрий Господь сторицею нагородить.
Дружина — ІРИНА
Син — ІГОР з дружиною КВІТКОЮ
і дітьми НАТАЛЕЮ І ПЕСЕЮ

Ділимось сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 2-го серпня 1989 р. у Львові відійшов у Вічність
наш Найдорожчий
БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ
бл. п.
Дмитро Лозинський
нар. 1898 р. в Куликові і там же, згідно з його волею, похований.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Залишені в смутку:
дочка — **СТЕФАНІЯ СВИТЕНКО** з мужем **ЛОНГОМ**, дітьми і внуками
син — **МИХАЙЛО** та
дочки — **ЛІДІЯ** і **ОПЕНА** з їхніми Родинами в Україні

Квитки вступу продаються в українських крамницях — в Нью Йорку СУРМА і АРКА, в Ньюарку ДНІПРО, при касі в Лікольн Центр, як також поштою в УНСОЮЗІ.
Reserve by Mail: Ukrainian National Association
30 Montgomery St., P.O. Box 17 A
Jersey City, New Jersey 07303
Information by Phone: SURMA 212-477-0729 DNIPRO 201-373-8783
ARCA 212-473-3550 U.N.A. 201-451-2200
TICKET ORDER FORM September 17, 1989
Location Price each No. of tickets Total price
Orchestra, Front \$30.00
Orchestra, Rear \$25.00
First Tier \$30.00
Second Tier \$20.00
Third Tier \$15.00
Grand total enclosed \$
For Concert Ticket/s enclose: coupon, payment, stamped, self-addressed envelope.
Mail to: U.N.A., 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Please Print
Name
Address
City State Zip
Day Phone Eve. Phone
No. of tickets Amount enclosed

ПІСЛЯ ЧОТИРИМІСЯЧНОЇ перерви у здійсненні програми польотів підготованих космічних кораблів, викликаної технічними несправностями і браком коштів, Советський Союз запустив у середу, 6-го вересня, підготований космічний корабель „Союз ТМ-8” з двома астронавтами на борді, Олександром Вікторенком і Олександром Сербієвським. Вони будуть займатися науково-дослідницькою працею. Астронавти будуть мати можливість проводити дослідження в ділянці геофізики, астрофізики, технології і біології на найвищому сучасному рівні, як повідомляють советські газети.

У СВОЄМУ ШВАЙЦАРСЬКОМУ домі в Лозанні в понеділок, 4-го вересня, помер на 86-му році життя Жорж Сіменон, найпопулярніший письменник XX століття. Згідно з заповітом, він буде похований поряд з матір'ю його улюбленої дочки Марі-Жю, яка покійниця життя самогубством у віці 25 років в 1978 році і похована під 250-річним кедром, що росте коло дому Сіменона. Світову славу Ж. Сіменону принесли детективні романи і повісті з участю поліцейського комісара Мегре. Твори Сіменона перекладені на 55 мов. Сюжети його книг стали основою для створення 52 художніх і понад 300 телевізійних фільмів.

10-ий Курінь УПС „Чорноморці”
впаштовує
в СУБОТУ, 16-го ВЕРЕСНЯ 1989 року
на кортах оселі УНСОЮЗУ СОЮЗІВКИ
ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР
У ПОДВІЙНІЙ ГРІ ДЛЯ ПЛАСТУНІВ
СЕНІОРІВ І ЧЛЕНІВ ПЛАСТПРИЯТУ.
(30 років і старших)
за ПЕРЕХІДНУ ЧАСУ
св. п. пл. сен. ЯРОСЛАВА ЛУЧКАНА Ч.М.
Зголошення до змагань враз із вписовим по \$20.00 від
дружини приймає провідник змагань:
пл. сен. ОЛЕКСАНДР ПОПОВИЧ Ч.М.
251 Kingsland Terrace, South Orange N. J. 07079
(201) 763-9391 • (212) 858-2498
Зголошення приймаємо до 14-го вересня 1989 р.
Чеки виставляти на: ALEX POPOVICH
• Початок змагань — 10:00-та год. ранку.
• Приміщення проситимуться заповняти через Управу Союзівки

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:
“ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВІННА,
НЕВІННА ОСОБА.”
“Я НЕ Є ІВАН ГРОЗНИЙ І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ
СВІДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ШО Я НЕВІННИЙ.”
“МЕНІ ЧЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ Я НЕВІННИЙ, НЕВІННИЙ,
НЕВІННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВИДОМ.”
ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ
ЗАХИСТИТИ НЕВІННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ
МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ —
ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ...
СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:
**THE JOHN DEMJANUK
DEFENSE FUND**
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

Англійське видання
ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ
за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,
директор редакції: ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК
1-ий і 2-ий з циклу п'ятьох томів, які мають вийти до 1992 р.
A-F — 119.50 дол. — 968 стор.
G-K — 125.00 дол. — 737 стор.
Алфавітична Енциклопедія України, базована на 25
роках праці, компетентно зведеною і доповненою видання
Енциклопедії Українознавства, вповні ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами,
першорядний показник життя і культури українців в Україні і
діаспорі.
Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.
Набувати можна у книгарні Свободи
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців штату Нью Джерсі обов'язково додати до цини 6% ставового податку.

Скористайте з виїмково доброї нагоди!
ПРИЙМАЄТЬСЯ
ОГОЛОШЕННЯ
до Календаря УНСОЮЗУ
на 1990-ий рік
який цього року виходить накладом
15 тисяч примірників.
Цим Ви зможете познайомити весь український
загал з Вашою установою, Вашою професійною
обслугою, чи Вашим підприємством.
ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ
Одна сторінка \$90.00
Пів сторінки 50.00
Чверть сторінки 30.00
Одна восьма сторінки 20.00
Речення замовлення оголошеня
до 23-го вересня 1989 р.
Належність проситимуться надсилати:
СВОБОДА
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ВІДЗНАЧЕННЯ 70-РІЧЧЯ ПРОФ. В. ЖИЛИ

Проф. Володимир Жили

Хоч відзначення 70-річчя з дня народження проф. д-ра Володимира Т. Жили мало назвуватись приватно-родинним характером і відбулося в домі його доні Святослави (Сяні), одруженої Качарай, то насправді воно набрало інтимно-громадського характеру. Бо крім зібраних численних членів родини й приятелів, духом вітали ще й видатні люди з наших наукових, культурних, літературно-мистецьких та державно-політичних кіл і численні приятелі. Вони прислали 49(!) письмових привітань з різних країн нашого поселення.

Поруч побажань, які присутні склали усно і співом „Многая літа!”, зібрані вислухали частину надісланих привітань, зокрема від осіб, які очолюють важливі центральні установи нашого організованого національно-громадського життя.

Чолове місце займав привіт президента УНР в екзилі Миколи Лівницького, який, зокрема, підкреслював видатну працю й досягнення ювілянта, як керівника ресорту культури й науки. Член уряду УНР Вікентій Шандор вітав ювілянта, як вартісну й плодотворну людину, з якою доля звела його в системі Державного Центру. Черговий за вагомістю привіт настав від сенату, професорської колегії та співробітників УВУ, які вітали ювілянта за його науково-педагогічний вклад у життя української спільноти на поселеннях.

Проф. д-р В. Янів вітав ювілянта від президії Комітету наукового конгресу Хрищеня України, підкреслюючи науково-дослідну педагогічну й суспільно-громадську працю солєнізанта, просвітну принципи віри, релігійності та християнської моралі.

Від університетських кіл ювілянта вітав теж д-р Юрій Бойко-Блохін, професор слов'янської філології університету Людвика-Максимиляна в Мюнхені, підкреслюючи наукові здобутки проф. Жили на полі літературознавства й критики, зокрема в ділянці порівняльної літератури. У привіті від Української Могильнянсько-мазепинської Академії наук, якої ювілянт є віце-президентом, її президент проф. Ярослав Рудницький підкреслював „непримиренні” цінності праці солєнізанта, які стали основою дальших студій українистики й славістики. Незліченна кількість статей, есеїв, рецензій та вдумливих доповідей на міжнародних конгресах, врешті участь у дискусіях свідчать про подиву гідну енергію ювілянта.

Літературознавець і критик Григорій Костюк побажав ювілянтові дальшої

плодотворної праці в ділянках його зацікавлень.

Від Українського Шекспірівського Т-ва вітав проф. Жилу голова проф. Ярослав Славутич, підкреслюючи його заслуги в ділянці шекспіріади.

Редатор „Визвольного Шляху” Ілля Дмитрів вітав ювілянта від редакційного колективу, підкреслюючи його співпрацю в місячнику „Шкільний товариш ювілянта з гімназії в Збаражці, громадський діяч з Канади Ярослав Кульба згадав про здібності проф. Жили, які він проявив уже в шкільній лаві.

Особливий настрій увело вітання двох поетів — Василя Яшуна та Ігоря Качуровського, який прислав поточний спогад, у якому підкреслював гуманні прикмети солєнізанта. Згадавши тяжкі умови життя в бараках біженців, автор пише:

Того місця тепер не пізнаю:
Автомобіль пройшов поблизу.
Тільки Драва так само вилуї,
Ніби хоче минуле догнати.

Можливо, справді такий дождень,
Шарубовою бавлячись річкою?
І минуле — прозорію тінню —
Вже оточує Вас і мене.

Тільки Ваша рука рятівнича
Багатьом помагала в біді.
...Знову Драва шумить, як тоді,
І минуле з непам'яті кличе...

Оцей духовний контакт на віддалі вніс поміж фізично присутніх вітальників піднесений настрій та почуття єдності.

Зустріч не обмежилася тільки до гутірки та споживання дбайливо приготованих страв, але гості отримали

жизня й один рік секретарював у Цетралі українців католиків.

Ця громадська діяльність не перешкождала йому закінчити студії. Ступінь бакаляра отримав в 1959 р. в Монітобському університеті. В 1962 р. здобув ступінь магістра філософії, а в 1967 став доктором філософії, оборонивши в УВУ дисертацію „Іван Франко, як дослідник церковно-полемічної літератури кінця XVI — початку XVII століть”.

В 1963 році перейшов на працю до Техасу, Тек університету в Лаббокку спершу як професор-асистент, а від 1974 р. став професором звичайним у тому ж університеті. До виходу на емеритету викладав слов'янські мови й літератури та порівняльну літературу. Тепер (від 1987 р.) є викладачем в УВУ, а темою його лекцій є „Українська драматургія й театр” та „Творчість неокласиків”.

Проф. Жили є автором чотирьох книжкових праць: „Ідейні основи Шевченка-Гамалії”, „3 історії українознавства і славістики в Канаді”, „Полум'яне слово” (у співпраці з М. Шербаком), „Президент Микола А. Лівницький і наша сучасність”.

Крім книжкових праць проф. Жили є автором близько 250 есеїв, статей, нарисів, оглядів, рецензій з ділянок — літератури, ономастики, топоніміки українською, англійською та німецькою мовами. Великим досягненням є його переклад англійською мовою з польської праці професора Краківського університету Івана Зілинського „Фонетичний опис української мови” (спільно з проф. Венделем Єйкомом).

Під час праці в університеті був редактором і співредактором університетських записок з ділянки порівняльної літератури. Появилася їх 18 томів. Зредагував працю „Творчість Яра Славутича” і два томи регіонального збірника „Збаражчина”. В першому томі цього збірника є про проф. Жилу стаття Владимира Івана Пашка, який, зокрема, підкреслює релігійно-церковний аспект діяльності ювіляра. В цьому томі є теж стаття про біографію й наукову діяльність проф. Жили пера Богдана Чопика.

Ювілянт бере активну участь в українському науковому житті як член НТШ, УВАН, Могильнянської Академії та інших українських і американських установ.

Праці ювілянта — науково-дослідного та есеїсного характеру, як теж його рецензії, огляди, доповіді, участь у дискусіях свідчать про його досконале знання предмету, й методологічне озброєння, яке автор стосує не шаблону-механічно, а глибоко-вдумливо з повагою власної індивідуальності.

З дня 1-го вересня 1986 року увійшов ювілянт у склад Уряду УНР, як керівник ресорту культури й науки. За час свого урядування добився в новій ділянці праці багато успіхів, про які згадували в своїх письмових вітаннях люди на керівних становищах установ із ділянкою ресорту ювіляра.

Проф. В. Жили одружений у 1945 році з Іриною (Орисицею) Баган. Подружжя має трое дітей — Святославу Марту, Любомира Валіма й Роману Софію.

З цього загального огляду праці й досягнень ювілянта читач може виробити собі картину різноманітності зацікавлень проф. В. Жили та безмірної енергії й насаги, які він вкладає, щоб ці завдання подолати для добра нашої науки, культури та для загальнонаціональної справи. Тому й відзначення його 70-річчя з дня народження, хоч у скромному родинному колі й у тісному крузі приятелів, стало загальногромадською подією, як видно зі сповнених найвищого призначення письмових привітань видатних громадян.

Не залишається нічого більше, як побажати ювілянтові „Многих літ” плідної й корисної праці в улюблених ділянках його зацікавлень.

МАЄМО НА СКЛАДІ НОВУ КНИЖКУ
LUBOMYR LUCIUK and BOHDAN S. KORDAN: ANGLO-AMERICAN PERSPECTIVES ON THE UKRAINIAN QUESTION 1938-1991
A DOCUMENTARY COLLECTION
Published by The Limestone Press, Kingston, Ontario, — Vestal, New York 1987, printed in Canada by Brown and Martin Ltd., pages 242 Price \$20.00.
The residents of New Jersey add 6% sales Tax.
Documents, which indicate the relationship between the Ukrainian independence movement and the leading powers of the Western Alliance before, during and after the Second World War.
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Людмила Дідух

У четвер, 15-го червня, газета „Калгарі Геральд” помістила знімок і статтю про Людмилу Дідух. Кореспондентка газети Гелен Далік пише: „Людмила Дідух твердить, що у неї є вільний час, а це треба подивляти. Людмила Дідух — учениця 12-ої класи Бішоп Карролл — була найменована на рік 1989 і одержала „Грета Шварц Меморіал Авард”, як найкраща спортсменка гімназії в Калгарі.

18-літня студентка була дуже активна під час трирічного перебування у Бішоп Карролл. Її ряд досягнень свідчать про те, що вона заслужила собі на одержання такого високого відзначення.

Відзначення є базоване на атлетичній, спорті, академічному знанні, бути провідником, брати активну участь в громадському житті та бути доброю громадянкою.

Людмила була однією з кращих гравців у своїй школі. Грала в кошівку, сітківку і гаківку.

Людмила була прийнята на Мек Гілл університет, Калгарі і Альберта.

ВІДПІШЛИ
● ВІД НАС ●

СТЕФАН ХАЙ, член УНС Відд. 358-го Т-ва „Запорозька Січ” в Пармі Огайо, помер 13-го червня 1989 року на 61-му році життя. Нар. 1928 року в Галичині. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Стелу і дочку Марію. Похорон відбувся 17-го червня 1989 року на цвинтарі св. Хреста в Клівленді, Огайо. Вічна йому Пам'ять!

Секретар
СЕМЕН ПРУГЛО, член УНС Відд. 221-го ім. св. Стефана в Чикаго, Іл., помер 6-го серпня 1989 року на 91-му році життя. Нар. 1898 року в Запоріжжі, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Марію, племінницю Христині і племінника Богдана. Похорон відбувся в Перу, Індіяна. Вічна йому Пам'ять!

М. Карачевський, секр.
ЕВГЕНІЯ МЕНДЕЛЮК, член УНС Відд. 432-го в Торонто, Онт., померла 9-го серпня 1989 року на 67-му році життя. Нар. 3-го січня 1922 року в селі Рідванка, Україна. Членом УНС стала 1972 року. Залишила у смутку одинокого сина Джорджа Йосифа. Похорон відбувся 11-го серпня 1989 року на Санта Барбара Семетері в Санта Барбарі, Кал. Вічна їй Пам'ять!

Секретар
АНАСІЯ ШУМИЛО, член УНС Відд. 486-го ім. С. Петлюри, померла 14-го серпня 1989 року на 55-му році життя. Нар. 1934 року на Волині, Україна. Членом УНС стала 1965 р. Залишила у смутку мужа, три дочки Мар'яну, Олену і Наталку та 4-ох онуків. Похорон відбувся на цвинтарі в Меморіал Парк Гейнорд, Каліф. Вічна їй Пам'ять!

Микола Кісь, секр.
ІВАН ГУТ, член УНС Відд. 423-го ім. Свєтла Конавальця в Чикаго, Іл., помер 29-го червня 1989 року на 78-му році життя. Нар. 29-го січня 1911 року в Австрії. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Марка, дочку Мері Джейн Бендер, двох онуків, неістку й зятя. Похорон відбувся 1-го серпня 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна йому Пам'ять!

Секретар
ІВАН ГУТ, член УНС Відд. 423-го ім. Свєтла Конавальця в Чикаго, Іл., помер 29-го червня 1989 року на 78-му році життя. Нар. 29-го січня 1911 року в Австрії. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Марка, дочку Мері Джейн Бендер, двох онуків, неістку й зятя. Похорон відбувся 1-го серпня 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна йому Пам'ять!

Секретар
ІВАН ГУТ, член УНС Відд. 423-го ім. Свєтла Конавальця в Чикаго, Іл., помер 29-го червня 1989 року на 78-му році життя. Нар. 29-го січня 1911 року в Австрії. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Марка, дочку Мері Джейн Бендер, двох онуків, неістку й зятя. Похорон відбувся 1-го серпня 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна йому Пам'ять!

Секретар
ІВАН ГУТ, член УНС Відд. 423-го ім. Свєтла Конавальця в Чикаго, Іл., помер 29-го червня 1989 року на 78-му році життя. Нар. 29-го січня 1911 року в Австрії. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Марка, дочку Мері Джейн Бендер, двох онуків, неістку й зятя. Похорон відбувся 1-го серпня 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна йому Пам'ять!

Секретар
ІВАН ГУТ, член УНС Відд. 423-го ім. Свєтла Конавальця в Чикаго, Іл., помер 29-го червня 1989 року на 78-му році життя. Нар. 29-го січня 1911 року в Австрії. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Марка, дочку Мері Джейн Бендер, двох онуків, неістку й зятя. Похорон відбувся 1-го серпня 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна йому Пам'ять!

Секретар
ІВАН ГУТ, член УНС Відд. 423-го ім. Свєтла Конавальця в Чикаго, Іл., помер 29-го червня 1989 року на 78-му році життя. Нар. 29-го січня 1911 року в Австрії. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Марка, дочку Мері Джейн Бендер, двох онуків, неістку й зятя. Похорон відбувся 1-го серпня 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна йому Пам'ять!

Секретар
ІВАН ГУТ, член УНС Відд. 423-го ім. Свєтла Конавальця в Чикаго, Іл., помер 29-го червня 1989 року на 78-му році життя. Нар. 29-го січня 1911 року в Австрії. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Марка, дочку Мері Джейн Бендер, двох онуків, неістку й зятя. Похорон відбувся 1-го серпня 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна йому Пам'ять!

TRAKKA COMPANY
ESTABLISHED 1901
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550
ВСІ ШКІЛЬНІ КНИЖКИ ПРОСИМО ЗАМОВЛЯТИ в АРЦІ. На складі книжки ВСІХ видавництв. Одержити на слідуючий день після телефонічного замовлення.

HELP WANTED
ПОШУКУЄМО МОЛОДУ ЖІНКУ до опіки немовлятам (з кімнатою до снування) та до легкої домашньої праці в Іст Медов, Лонг Айленд.
Тел.: (516) 542-7600
(по 6-й год. веч.)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ
15-го ВЕРЕСНЯ 1989 р.
Пасейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд. о год. 7-й веч. в УНДом при 237 Норе Авеню. Є важні справи тому просимо взяти участь. Приєднуйте нових членів до УНСОЮЗУ. — В. Марушак, рекр. секр.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ПРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИЙ
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Управа Українського Національного Цвинтаря-Пам'ятника та мавзолею попогджує всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754